

Kyrkoblad

för Falköpings pastorat

Nr 2/ 2004

Innehåll

Gud låt mig bära frukt i år	2
Delaktighet, respekt och ömsesidig solidaritet – diakonins nyckelord	4
Sjukhuskyrkan	6
Att kunna gå vidare	8
Sommarens musik	9
Långfredagsvandring	10
Kort och Gott	12
Litet av varje	13
Nytt från kyrkogårdsförvaltningen	14
Eftertankar	15
Korsord	16

Nästa Kyrkoblاد utkommer till hösten 2004

Kyrkoblادet delas kostnadsfritt ut till alla hushåll i Falköpings pastorat

Ansvarig utgivare:

Lars Magnusson.

Redaktion: Lars Magnusson och Maria Ellhar, tel 0515 - 77 63 19, maria.ellhar@svenskakyrkan.se
www.svenskakyrkan.se/falkoping

Foto: Maria Ellhar där ej annat anges.

Tryck: Svärd & Söner Tryckeri AB, Falköping.

Omslagsbild: Sidney på sommarbete

”Gud låt mig bära frukt i år”

(Sv Ps 200:7)

Paul Gerhardt sjunger så i sin psalm och använder bilden av ett frukträd som ger god frukt för att beskriva vad en människas liv går ut på. Men hur blir man ett sådant?

Det räcker inte bara med en allmän uppräckning och skärpning. Om man hänger astrakaner i en vildapel, blir det ingen astrakan för det. Och det hjälper inte att ansa och gödsla den aldrig så. Förändringen måste komma inifrån. Men det går märkligt nog att ympa in ett ädelt skott, som för in ett liv av annan art.

Så är det också i det andliga sammanhaget. Det måste komma in ett nytt liv, helt annorlunda än det gamla. Det kan ingen göra själv. Ingen utom en enda, Herren Jesus. Han kan börja en ny skapelse. Och det är inget annat som hjälper. Allt annat blir bara tafatta försök. Jesus ensam kan skapa allt nytt inifrån. Får han göra det, kan en stackars liten människa bli som ett träd i hans trädgård.

Men det finns också dålig frukt. Är det inte med detta som med vildapeln, som blir inympad med ett ädelt skott? Det som växer ut från ympkvisten har det nya livets art och frukt. Men på stammen strax intill växer nya skott från trädet. Det har kvar vildapelns dåliga frukt. Varje år kommer det nya sådana och dem måste trädgårdsmästaren skära bort. Så är det också med en kristen människas liv. Även om Jesus planterat in av sitt rena riktiga liv genom dopet, så vill det ändå hela vårt liv växa ut vildskott. Dem måste Han få ta bort. Därför är det absolut viktigt att leva nära Honom i Ordet, Nattvarden och Bönen.

I kyrkans och församlingens gemenskap sköter och vårdar Han dig. Ett arbete som aldrig blir färdigt här på jorden utan måste uppehållas intill dess att Herren öppnar himmelens nya skapelse, där allt skall vara såsom en gång skapelsens morgon enligt Guds goda vilja.

Behåll mig till ditt paradiset
och låt mig på de trognas vis
i dina gårdar grönska
Låt mig få tjäna dig allen
i trohet sann, i kärlek ren,
så vill jag mer ej önska. Amen

LM

Tack Martin!

Ett kännetecken på många prästers tjänst i Falköpings pastorat är att den blivit lång. Detta får ses som ett tecken på att man trivts. Martin Sandström, komminister i Mössebergs kyrka och distrikt utgör inget undantag. Han kom 1991 att bli den fjärde prästen i kyrkans 44-åriga historia. Företrädare har varit Gordon Möne 1960-71, Stig Luttermark 1971-74 samt Lars Magnusson 1974-90.

Nu tackar vi Martin Sandström för ett gott arbete i pastoratet, uppskattat av många. Vi gläder oss åt att han kommer att bo kvar i Falköping med sin familj, vilket gör det möjligt att också i framtiden utnyttja hans tjänster.

Som kontraktsprost stannar Martin kvar till dess att den nya biskopen tillträtt.

LM

Välkommen Pontus!

Vi har glädjen att genast kunna välkomna en ny tjänsteinnehavare av komminister-tjänsten i Mössebergs kyrka. Pontus Johansson, komminister i Arvidsjaur, var ensam sökande till tjänsten. Även om han kommer långt ifrån så är han från bygden och kommer så att säga hem till sin barn- doms bygd. Det är en stor fördel att känna folk och trakt. Han kommer till en kyrka som han redan känner och där han redan varit med- arbetare vid något tillfälle.

Vi gläder oss mycket och välkomnar hela familjen till Falköping

LM

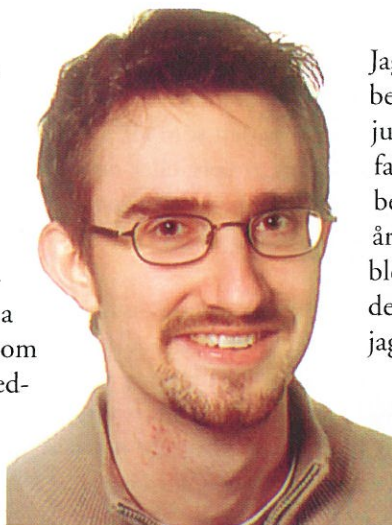

Foto: privat

Jag heter Pontus Johansson och kommer att ar- beta som präst i Falköpings pastorat med start i juli månad. De senaste tre åren har jag och min familj bott i Arvidsjaur, Norrbotten. Familjen består av hustrun Elisabet, sönerna Aron (3½ år) och Jakob (1 år) och mig själv, förstås. Nu blev vår längtan söderut för stark och för min del blir det som att komma hem igen, eftersom jag är född och uppvuxen i Kinnarp, där jag också har mina föräldrar. Vi ser fram emot att få bo och verka i Falbygden och önskar alla i pastoratet en god och välsignad sommar.

Pontus Johansson

Delaktighet, respekt och ömsesidig solid

Samtalet är en viktig del av det diakonala arbetet, vare sig det sker i grupp eller enskilt.

”Diakoni är uppdraget till kyrkan, grundad i Kristi kärlek, att genom delaktighet, respekt och ömsesidig solidaritet möta varandra i livets olika situationer.”

Ordet *diakon* kommer från grekiskan och betyder tjänare. Det är ingen tvekan om att den som arbetar inom diakonin fyller ett stort behov och det behovet kommer inte att minska framöver, snarare tvärtom. Antalet ensamma, sjuka och behövande blir allt fler i ett samhälle som inte har resurser nog att ta hand om dem. Den som tycker att ensamheten är svår, den som vill ha besök, den som har drabbats av sorg eller den som bara vill ha någon att tala med kan vända sig till de som arbetar inom diakonin och få hjälp och stöd.

I Falköpings pastorat finns två diakoner som ansvarar för Falköpings och Friggeråkers församlingar. Dessutom finns i Falköping S:t Olofs gård, som blivit ett diakonalt centrum, en plats dit alla är välkomna, en plats dit man kan komma för att delta i alla de aktiviteter som ständigt pågår eller bara slå sig ner med

en kopp kaffe och en tidning. I Slöta har församlingsassistent Sara Strömberg hand om den diakonala verksamheten som en liten del av sin tjänst.

Vad gör man då om man arbetar som diakon?

Träffar och mötesplatser

En stor del av tiden används till att planera och arrangera träffar av olika slag.

Dagledigträffar anordnas den tredje torsdagen i varje månad utom under sommaren. Varje träff innehåller en andakt, kaffe och någon form av program. Vad som bjuds i form av underhållning kan variera, ofta bjuder man in någon som talar om ett speciellt ämne, eller någon som sjunger och spelar.

Födelsedagsfester anordnas för de som fyller 80, 85, 90, 95 och varje år därefter. Inbjudan är personlig och på inbjudan framhålls att den som av någon anledning hellre vill ha besök gärna får det.

Under våren startades en **diakonicirkel**, en studiecirkel kring diakonala frågor, på S:t

aritet – diakonins nyckelord

Olofs gård och en ny planeras för hösten i församlingshemmet i Falköping. I gruppen försöker man också bearbeta livet och samhället ur ett diakonalt perspektiv. En cirkel består av fyra träffar.

Höstsupé för 65-åringar är ett sätt att få kontakt med nya människor och att umgås. Det ger också en möjlighet att berätta om det diakonala arbetet i Falköping. Inbjudan till supén är personlig.

Träffar för frivilliga medarbetare anordnas höst och vår. Då ges möjlighet att samtala och oftast bjuder man in en gäst som talar om något som kan vara till uppbyggelse.

Samtalets betydelse

En viktig del i det diakonala arbetet är samtalet. Att samtala har en läkande kraft och skapar gemenskap.

På S:t Olofs gård har Annika Bertilsson en **samtalsgrupp** som träffas varannan onsdag under vår och höst. Oftast hittar man samtalsämnen utifrån något man har läst eller något som man tycker känns angeläget eller aktuellt. Till hösten kommer man att tala om psalmer och deras ursprung med hjälp av en särskild studiebok.

På Bergsliden, ett äldreboende i närheten av sjukhuset, har Rakel Kinnunen en liknande samtalsgrupp och i Torbjörntorp har hon tillsammans med församlingsassistent Åsa Jockisch startat en **tjeigrupp** med syfte att skapa en gemenskap som bygger på respekt för varje individ och därigenom stärka självkänslan.

Att mista en livskamrat innebär för de flesta ett långt sorgearbete som kan vara svårt att klara helt utan hjälp. Därför anordnar Annika Bertilsson och Rakel Kinnunen kontinuerliga **leva-vidaregrupper**. (Se sid 8.)

Andakter och mässor

Vill man inte delta i någon grupp behöver man för den skull inte avstå från att samtala med någon. De som arbetar inom diakonin gör både hembesök, sjukbesök och träffar den som vill för enskilt samtal på S:t Olofs Gård eller i församlingshemmet.

Foto: Maria Mechau

Rakel serverar tårta vid en födelsedagsfest.

Att leda andakter och att hjälpa till vid mässor på sjukhem och serviceboenden upptar en stor del av arbetstiden. Både i Friggeråker och i Falköping finns flera äldreboenden som regelbundet får besök av diakonerna.

I Friggeråkers församling finns många äldre på Bergsliden, där församlingen har två lokaler. Där anordnas mässa varje torsdag och bön varannan onsdag. Då Rakel började sin anställning för drygt ett år sedan träffade hon personalgrupperna både på Bergsliden och Katarinagården i Torbjörntorp för att skapa bra relationer och för att tala om att hon finns inte bara för de boende, utan även för anhöriga och för personalen.

Dagledigträffar arrangeras en gång i månaden.

Foto: Maria Mechau

Sjukhuskyrkan – mer än bara en kyrka

Alla hoppas vi att vi ska slippa att vistas längre perioder på sjukhus, men alla har inte den turen. För den som blir tvingad till längre sjukhusvistelser, speciellt om man inte ens vet om man någonsin kommer att bli frisk igen, kan det bli nödvändigt att tala med någon. Denna någon kan då vara en präst eller diakon som arbetar speciellt på sjukhuset.

L sjukhuskyrkan på sjukhuset i Falköping arbetar prästerna Knut Svenning och Björn Lundin tillsammans med Rakel Kinnunen, som är diakon. Deras uppgift är att finnas till för de patienter som vill ha någon att tala med och någon som lyssnar, för den som känner sig ensam, orolig eller ledsen men även för den som behöver någon att dela sin glädje med. Dessutom det är inte bara den som är sjuk som kan behöva stöd utan även anhöriga och personalen på sjukhuset.

Fungerar som katalysator

Knut Svenning arbetar med patienter med psykiska sjukdomar. De intagna hör av sig till honom för att få prata om det som de inte kan tala med personalen om. Oftast är behoven andliga, även om så inte alltid är fallet.

–Människor i kris har mycket som bubblar upp. Samtidigt är det svårt att tala om att man är skadad på insidan, säger Knut. I det läget klarar man inte att själv knyta samman trådarna. Man blir "sektoriserad". Somatiska sjukdomar är fortfarande mer accepterade. Men alla behöver ses som en hel människa. Vi möter människan som hon är. En annan fråga som oroar många är: Vad händer då jag kommer ut?

Knut liknar sin roll i samtalet vid en katalysator, dvs något som sätter igång processen. Att prata är att bearbeta och det måste patienten själv göra.

SJUKHU

*Blomman från de
visa att det finns e
som gått sönder el
nya vägar till liv i
brutna grenen och
slutna av Guds nå
omslutna av Guds*

Björn Lundin, Rakel Kinnunen och Knut Svenning ansvarar tillsammans för sjukhuskyrkan i Falköping.

KYRKAN

Avbrutna grenen vill
by möjlighet. Det
skadats ska finna
. Både den av-
loskottet är om-
tro. Så är vi alla
rvarar.

–Det är mer en fråga om att själv komma fram till en lösning, funderar Rakel.

Rädsla inför döden

Många människor som hamnar i vården upplever att de inte får rätt behandling.

–Mycket av mitt arbete går ut på att upprätta människan som blivit orättvist behandlad, säger Rakel. Man behöver någon som sitter bredvid.

Något som ständigt möter den som arbetar med sjalvård bland svårt sjuka är rädslan för döden. Den finns där även om man inte förmår att uttrycka den i ord. Initiativet till samtalet ligger hos den sjuke.

–Man måste känna respekt för den sjuke, menar Rakel.

Man försöker förmedla ett lugn, fortsätter hon. Man får aldrig ta ifrån någon hoppet, hur kritiskt läget än kan verka. Det kanske också är så att de anhöriga inte accepterar att deras nära är döende.

Bejaka sin svaghet

Hur klarar man då av att arbeta som präst eller diakon bland svårt sjuka människor?

–Jag har lärt mig väldigt mycket, säger Rakel. Men vi behöver utbildning och handledning, det är ju väldigt lätt att man gör fel annars.

–Man får fråga sig, vad har jag som jag inte har bearbetat? funderar Knut. För att kunna ta emot måste man vara stark eller svag. Att vara stark är ju att kunna bejaka sin svaghet.

Människor har olika förväntningar då de möter någon från kyrkan. Ofta vill man be, men inte alltid. Mötet är inte bara ett möte mellan två människor, utan ett möte där Gud är med.

Sjukhuskyrkan är inte bara ett begrepp, det är även en lokal, ett litet kapell, på sjukhusområdet. Idag hålls mässor och andakter i första hand på Rehab, medan sjukhuskyrkan används mest för musik. Varje onsdag mellan 14

Musikstund i sjukhuskyrkan.

och 15 spelas klassisk musik. Ännu så länge kommer inte så många beökare, men det tar tid att skapa rutiner och att sprida budskapet.

–Jag skulle vilja använda kapellet till så mycket mer, säger Rakel, t ex för meditation, andakter och sinnesrogudstjänster. Det finns ju ett behov att fylla.

ME

Här når du oss som arbetar med Sjukhuskyrkan

Knut Svenning, präst, tfn 77 63 33
mobiltfn 0706 89 82 25

Björn Lundin, präst, tfn 77 63 88
mobiltfn 0708 72 38 48

Rakel Kinnunen, diakon, tfn 77 63 26
mobiltfn 0702 21 24 18

Att kunna gå vidare

Erik Persson och Ing-Britt Arvidsson har båda mist sina närmaste och talar gärna om ör andra hur värdefullt det var att delta i Leva-vidaregruppen på S:t Olofs Gård.

Att mista sin livskamrat är svårt. Att bearbeta sorgen utan stöd är ännu svårare. Att få träffa andra i samma situation och att prata ut om sin saknad hjälpte både Ing-Britt och Erik då de blev lämnade ensamma.

För drygt ett år sedan miste Ing-Britt Arvidsson och Erik Persson sin sambo respektive hustru, då dessa gick bort efter en längre tids sjukdom. Under våren har Ing-Britt och Erik deltagit i en samtalsgrupp kring sorgarbetet som anordnats på S:t Olofs Gård. Båda är helt överens om den hjälp de haft av gruppen.

–Det var rätt tidpunkt att vara med i gruppen, säger Erik. Direkt efter Ainas bortgång kunde jag inte prata om det och jag kunde inte med att folk frågade och frågade.

Smärtan bleknar något med tiden så att man till slut klarar av att tala om den man mist.

–Jag saknar honom, säger Ing-Britt, men samtidigt var det en lättnad att slippa se honom lida mer. Jag var så trött, helt slut.

Erik håller inte riktigt med henne.

–Jag hade svårt att se det där ”slippa” ifrån lidandet, menar han.

Båda har insett att det är viktigt att man lär

sig att se realistiskt på den man förlorat och inte idealisera alltför mycket.

Arbetet i gruppen sker i etapper. Under den första samlingen presenterar sig deltagarna för varandra och Annika och Rakel berättar om hur man lagt upp återstående träffar. Man pratar också om sjukdomstiden, om beskedet, effekten på förhållandet inom familjen och annat som har med detta att göra.

Vid andra träffen kommer samtalet in på slutet av sjukdomstiden, om dödsögonblicket och tiden direkt efter att döden inträtt.

Den tredje samlingen behandlar tiden fram till begravningen och sista gången man ses tar man itu med de minnen man har av den döde.

Kanske finns det praktiska problem som man kan hjälpas åt att lösa.

Annika och Rakel är noga med att låta deltagarna sköta samtalet medan de själva bara lyssnar.

–Det är skönt att få prata med någon som inte frågar något, menar både Ing-Britt och Erik.

Dessutom upptäcker man att man inte är ensam med sin sorg, utan att det finns andra som också upplevt samma sak.

ME

Välkommen till Sjukhuskyrkan

onsdagar mellan 14 och 15

Musik

En stund för stillhet och meditation.

Vi finns i lila huset

Cafe Fredriksberg, Fredriksbergs kyrka

Tisdag 15 juni

18.00 föredrag,

Jim Turesson

Andakt,

Mats Löwing

19.30 Hemlig gäst

Tisdag 22 juni

15.30 Flaskpost.

Teater för barn

16.15 Grillning

Tisdag 29 juni

17.00 Servering

17.30 Allsång med

Sören Fridh

19.00 Max Lagers

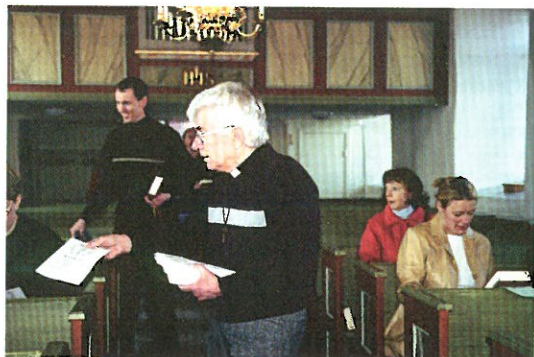
Stompers. • Entré.

Sommarkväll i kyrkan

Kl 19.00 om ej annat anges

5/6	lö	S:t Olof	Falbygdens Oratoriekör, Ulf Norberg, orgel
13/6	sö kl 14	Yllestad	Psalmtoppen med bandet "Farsorna" från Värmland
13/6	sö	Mösseberg	Anna Bromander, oboe och Anna Sandström, piano
15/6	ti	Fredriksberg	Café Fredriksberg, se separat annons
19/6	lö	Näs ka	Lina Ingemarsdotter-Ochoa, sång och Birgitta Lindh, piano
22/6	ti	Fredriksberg	Café Fredriksberg
24/6	to	Vistorp	"Sång och orgelbrus" med Sami Kaukonen
25/6	fre kl 22	Mularp	Program ej fastställt
27/6	sö	S:t Olof	"FREEDOM the vision" Håkan Lewin, saxofon, Kjeld Lauritsen, hammondorgel och Johannes Landgren, piporgel
29/6	ti	Fredriksberg	Café Fredriksberg
3/7	lö	Vartofta-Åsaka	Lars Blomquist med familj spelar och sjunger
4/7	sö	Slöta	Anna Inghammar, sång, Ted Rosvall, piano
10/7	lö	Kälvene	"Mellan strand och lind" Susanne Lind, sång, Jan Strandh, gitarr
11/7	sö	Åsle	Elin Andersson, fiol, Olle Lind, gitarr och munspel
15/7	to	Friggeråker	"Så längtar jag till dig" Maria Björkman, orgel och piano, Hanna Lundborg, violin och sång, Sofia Falk, flöjt och sång
17/7	lö	Näs	"Göte Strandsjö i ord och ton" Henry Svensson, sång och Rolf Johansson, piano
18/7	sö	Tiarp	"Rock of ages" Amerikanska andliga sånger med Ted Rosvall, Johan Siberg och Viktor Turgård
22/7	to	Marka	Program ej fastställt
24/7	lö	Vistorp	Folkmusikgruppen Vittra
25/7	sö	Karleby	"Härliga liv" Camilla Lönnmyr, sång och Henrik Rubenson, piano
29/7	to	S:t Olof	Mia Lai-Carlsson och Jonas Carlsson, fiol, cello och piano
31/7	lö	Vartofta-Åsaka	Ted Rosvall, sång och gitarr
1/8	sö	Skörstorp	Kristina Johansson och Claes Rubenson, m fl, tvärflöjt och sång
5/8	to	Luttra	Elisabeth & Roland Lundgren, sång och gitarr
7/8	lö	Kälvene	Annika Bertilsson, sång och blockflöjt, Birgitta Lindh, piano och orgel
8/8	sö	Mösseberg	Marcus Warfheimer, piano, m fl
12/8	to	Torbjörntorp	Program ej fastställt
14/8	lö	Yllestad	Lisa Sydhagen och Birgitta Lindh sjunger och spelar
29/8	sö ev	Yllestad	Program ej fastställt
5/9	sö	Luttra	Frida Bromander, cello och Gry Graaf, piano och sång
8/9	ons	S:t Olof	Kammarkör från Tallin
12/9	sö	Fredriksberg	Allsångskväll med Missionskyrkans kör och Fredriksbergskören

Långfredagsvandring med gemenskap

Andakt vid tredje timmen i Kälvene kyrka.

Första meditationsbilden längs vägen.

Stärkande tacopaj i Vartofia-Åsaka.

Andakt vid sjätte timmen i Åsaka kyrka.

Det är långfredagsmorgon. I den tidiga morgonsolen har vi samlats, en liten skara, i Kälvene kyrka. Vi har kommit för att vandra den nästan en och en halv mil långa vägen härifrån till Yllestad.

En dag som denna har vår vandring en särskild mening. Just den här dagen för drygt två årtusenden sedan vandrade Jesus den tunga vägen till Golgata med sitt kors, något som skulle få en sådan oerhörd betydelse för ossa alla. Vår vandring ser helt annorlunda ut, men ändå finns tanken där hela tiden.

Vi börjar med andakt vid tredje timmen i den lilla kyrkan i Kälvene, innan vi ger oss ut längs vägen mot Åsaka, som är vårt första mål. Det är kallt på morgonen för det blåser en ihärdig nordanvind som biter tag i öronen om man inte tänkt på att klä sig ordentligt. Längs vägen finns bilder uppsatta med jämna mellanrum, bilder för meditation som berättar om Jesu korsvandring, så att vi kan följa honom på vägen. I de häften vi fick med oss i Kälvene finns texter till bilderna, texter som får att fundera och reflektera, i tysthet eller gemensamt.

Vid lunch är vi framme i Åsaka, trötta, men framför allt hungriga. I församlingshemmet väntar tacopaj och kaffe, så att vi styrkta av detta kan gå vidare mot Yllestad efter andakt i Åsaka kyrka.

Skaran vandrare har utökats något i Åsaka. Man hinner prata ganska mycket med varandra på en så lång vandring och människor som jag tidigare bara känt till namnet blir nya vänner. Solen värmer nu, men det blåser fortfarande kallt och det är uppförsbacke i stort sett hela tiden. Det finns en slags poetisk rättvisa i detta, att det är tyngre och jobbigare mot slutet av vår färd.

Till slut når vi ändå målet, Yllestads församlingshem. Där får vi kaffe och tårta och hinner vila litet innan vi samlas i kyrkan för en sista andaktsstund vid nionde timmen. Tankarna får ro och det är svårt att bryta upp, gå ut ur kyrkan och återuppta sitt dagliga liv.

I alla tider har människor vandrat, med eller utan något särskilt mål. Själva vandringen är ibland mål nog om man gör en inre resa. Man hinner tänka mycket medan man går och kanske komma till klarhet med saker som man annars inte haft tid att ta itu med.

Kanske kan just en korsvandring som denna bli tradition. Jag tror i alla fall att vi som var med gärna gör om det nästa år och att det vi berättar sprider sig som ringar på vattnet och lockar nya medvandrare.

ME

Th
"Servicebilen" med
dricka till törstiga
vandrare.

och meditation

På väg mot Yllestad har skaran utökats.

Framme i Yllestad.

Birgitta serverar kaffe i församlingsgården.

Andakt vid nionde timmen i Yllestads kyrka.

Världen behöver bön

På 80-talet var Moder Teresa i Sverige. Hennes budskap till oss var att världen behöver bön, så sant och så viktigt. All den nöd som finns i vår värld, den ser vi. Vi kan inte blunda för den. Den möter oss varje dag via tidningar, TV och radio.

Men nöden finns också mitt ibland oss. Ett ögonblick och vårt liv kan förändras. Det kan vara en trafikolycka, sjukdom, dödsfall eller något annat. Men livet kan vara svårt i största allmänhet. En gnagande oro, en hopplöshet i tillvaron.

–Måste jag leva med denna ångest hela mitt liv! utbrister många. Våra situationer ser olika ut, men nöden finns där under längre eller kortare tid.

Under dagar som är tunga är det svårt att be själv. Då är det skönt att andra kan be för oss eller att dela en bönestund med varandra. När allt är helt underbart och livet går som på räls har vi behov av att tacka. Men vem ska vi rikta vårt tack till?

Det finns bara en som kan ge oss den djupa trösten och ta emot den djupa tacksamheten.

I Friggeråkers församling har vi samlats varannan vecka till bön. Det har varit en tröst att mötas i både glädje och sorg. Du är välkommen att vara med i en bönegemenskap. Vi startar igen till hösten, då vi träffas varannan tisdag kl 13.30 på Bergsliden 14. Känn dig varmt välkommen!

Rakel Kiinnunen, diakon

Välkommen till

Café

Bergsliden 14

Kaffe och bröd 10 kr
Glass, saft m m
Allt till självkostnadspris

Måndagar 13-16

Allsång kl 14 första måndagen i varje månad

7 juni Håkan Henriksson
5 juli Annika Bertilsson
2 augusti Birgitta Lindh

										FÖRÄLDER I SKOLAN	FLITIGA HÄNDE TRÄFFAR	BUR-FÄGEL	BLIR AV MED STUBBEN
										HÖG BOLL			
										BOUQUET			
										MALÖ-MAJ		SKILDA	
										FIX IDÉ			
SES I ÖKNEN		FIRAS I MAJ	SPANIEN-FLOD	SMIL	FÖRE TID	LAUDA-TUR	KOR-ROSION	KÄNSEL-SPRÖT	UPPÅT VÄGGARNA				ANNEK-TERA
ALFRED MED PRIS						KÄND TV-LINJE							
SKOGS-FÄGEL				STILTON					VERTI-KAL		NUMERA MYNT		VID IN-GÅNGEN
BÖRJAR DRA		ISRÄNNA ÄR DU				BELL-IDÉ							HUVUD-BONAD
			FÄR TE				INTET					FARA	
			SKOTSK FLOD				ASTAT					OMGER OLJA	
OFTA I ROSETT										KEDJE-SPELARE			
				BALTER						NYHETS-BYRA	BRA BETYG		IBLAND SOM BREVSLUT
NORDENS ATTILA	MÖTTE GRANT					PÅBÖRJA EN RESA		OBJEK-TIVT					
SLO	STEN												
			ZOLAS KURTISAN					SIGNATUR I B			SPANIEN		TVÅ LIKA
			SMILA								BOR		JUL-VÄXT
RIDDER-LIG													
VAKEN						SOM MARS					FRANSK KUNG		
NALLA				TID							ÖSTER-RIKE	MADRID-JA	
				POLITISK GREVE								FINSKE JUHANI	
VAR ULÄNER	TILLTAL					FINNS					TAS UR SKOLAN?		
	KÅRE												
											SVAVEL	GLÖ-DANDE	
MJUK						VAR BALDER							
													

Lösningen på korsordet skickas tillsammans med namn och adress till Falköpings kyrkliga samfund, Box 734, 521 22 Falköping. Märk kuvertet "Korsord". Vinsten delas ut till de tre först öppnade rätta svaren och vi vill ha ditt svar senast 31 juli 2004.

Vinnare korsord nr 1/2004, se sid 13